

[Ole Bjørn Kraft.]

Livet efter sin Forudsætning med de Bevillinger, der var stillet til Raadighed til Flaadens Nybygning. Jo længere Tid der hengaar, desto mere urimelige og uforsvarlige bliver disse Forhold.

Mindretallet mener derfor, da der ikke er nogen nærliggende Udsigt til Gennemførelse af en ny Forsvarsordning, at man maa have begyndt at raade Bod paa disse Forhold.“

Disse Udtalelser af Venstremindretallet i Landstinget er Ord til andet den Argumentation, der førte de Konservative til at indtage den Stilling, de indtog i Foraaret 1929.

I. A. Hansen: Da det ærede Medlem Hr. Axel Dam overfor mig antydede, at det eneste Medlem af hans Parti, der havde haft Ordet under denne Forhandling, ikke var Ordfører for Partiet, sagde jeg til ham, at saa var det jo bedst, at vi fik dette klarlagt her fra Talerstolen; og det har jeg altsaa opnaaet. Foreløbig er Partiet delt i to. Der er jo et tredje Medlem; jeg ved ikke, om vi skal opleve den Overraskelse, at Partiet slaar en Revne til, det vil Tiden vise.

Til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft vil jeg sige, at jeg har med mine Bemærkninger til ham kun haft til Formaal at placere ham i Forhold til Ansvar for Flaadens Tilstand. Det har jeg opnaaet. Jeg har ikke tilsigtet at gentage Udtalelserne under den Forhandling, vi ofte har ført om dette Ansvar, det forekommer mig unyttigt. Dette Regnskab er gjort op fra denne Talerstol, og det er gjort op i Befolkningen, og det er vist tilstrækkeligt.

Ole Bjørn Kraft: Til det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen skal jeg sige, at jeg ganske rolig paatager mig mit Medansvar, og jeg tror, at ogsaa alle de øvrige Medlemmer af mit Parti roligt vil paatage sig deres Medansvar for de Begivenheder, som fandt Sted i Foraaret 1929. Det, Venstre gjorde overfor os, var, at de bød os en Forsvarsordning, hvorefter Bevillingerne til Flaaden formentlig kunde have været tilfredsstillende, men til Gengæld for disse Bevillinger skulde vi have givet Afkald paa Ting, som vi ønskede, og paa en Ordning, som var tilfredsstillende for os. Man krævede altsaa, at vi skulde købe disse Flaadebevillinger ved Afkald paa en lang Række andre Omraader, hvor vi mente, at det var af væsentlig Betydning, at der blev indført Forbedringer i Venstres Forslag. Dette

afviste vi af saglige Grunde, og da der ikke var Udsigt til Gennemførelsen af en Nyordning, maatte vi se paa den Situation, som da forelaa, se paa, at der krævedes en Forhøjelse af Bevillingerne paa dette Omraade paa Finansloven, for at den kunde blive bragt i Overensstemmelse med den gældende Lov.

Parkov: I sit Indlæg for nogle Dage siden kom den højtærede Forsvarsminister igen ind paa en Udtalelse, som vi gentagne Gange har hørt, en Udtalelse om, at Flaadens Opgave er en Bevogtningsopgave. For saa vidt kan man jo sige, at et lignende Maal, en lignende Opgave er stillet for Vagtkorpsen, det er en Bevogtningsopgave. Nu siger den højtærede Minister, at til at løse denne Opgave er de Organer, som Forslagene tilvejebringer, tilstrækkelige. Ministeren siger, at der overhovedet ikke kan være Tale om hverken for Statsmarinen eller for Vagtkorpsen at indlade sig paa at løse Kampopgaver. Nu ved enhver, at hvis der er Tale om en Kamp, er det ganske udelukket, at en Bevogtning er tilstrækkelig, en Bevogtning, som altsaa ikke kunde tjene andet Formaal end at dokumentere: nu finder der en Neutralitetskrænkelse Sted. Og man ved, at hvis der virkelig blev Tale om en Konflikt mellem Øst- og Vestmagter, saa vilde deraf uvægerlig følge et Forsøg paa at sætte sig fast enten paa dansk Søterritorium eller tillige paa dansk Landterritorium, det vil sige en forsætlig, en tilsigtet Neutralitetskrænkelse, og overfor en saadan er Marinen, Statsmarinen, og Vagtkorpsen ganske uegnet. Men dertil vil det komme i Tilfælde af, at vi kommer ud for Konflikter af den Art, som jeg her har nævnt.

For at vise, hvor lidet vi formaar under saadanne Forhold, gør den højtærede Minister Rede for, hvor megen Tonnage de os omgivende Stormagter er i Besiddelse af, hvor megen Tonnage den engelske Marine har, hvor megen den tyske og hvor megen den russiske har. Og naar den højtærede Minister har opgjort alle disse Tal, kommer han til saa overvældende Styrker, at de ganske selvfølgelig maa være i Stand til at lamme ethvert Forsøg fra dansk Side paa at optræde derimod. Men det er ikke rigtigt at ræsonnere paa denne Maade; thi det er jo ganske udelukket, at England eller Tyskland eller Rusland skulde ville sætte hele sin Flaadestyrke ind imod Danmark. Disse Lande har ganske sikkert under alvorlige Forhold helt andre og sikkert langt vigtigere Opgaver end den at forsøge gennem Neu-